

УДК 342.9:378

Тетяна Шемігон,асистент кафедри публічно-правових дисциплін
Білоцерківського національного аграрного університету

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИМОГ ДО КАНДИДАТА НА ПОСАДУ КЕРІВНИКА ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ДЕРЖАВНОЇ ФОРМИ ВЛАСНОСТІ*

Стаття присвячена вивченню підходів суб'єктів законодавчої ініціативи у регулюванні вимог до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу державної форми власності. Визначено число офіційно зареєстрованих у Верховній Раді України проектів Закону України «Про вищу освіту» (нова редакція). Проаналізовано кількісні та якісні зміни, що запропоновані ними. Зроблено спробу з'ясувати переваги введення норм-новел, недоліки та шляхи їх ліквідації.

Ключові слова: суб'єкти законодавчої ініціативи, галузь вищої освіти, вимоги до кандидата на посаду, керівник вищого навчального закладу державної форми власності, кількісні та якісні зміни.

Указом Президента України «Про заходи щодо забезпечення пріоритетного розвитку освіти в Україні» від 30.09.2010 р. № 926/2010 [1] 2011 р. було оголошено в Україні Роком освіти та інформаційного суспільства. З метою забезпечення поліпшення функціонування та інноваційного розвитку освіти в Україні, підвищення її якості та доступності, інтеграції до європейського освітнього простору із збереженням національних досягнень і традицій Президент України постановив Кабінету Міністрів України прискорити розроблення проекту нової редакції Закону України «Про вищу освіту», забезпечити організацію його громадського обговорення, доопрацювання з урахуванням результатів такого обговорення та внесення в установленому порядку на розгляд Верховної Ради України.

До кола питань, що регулюються Законом України «Про вищу освіту» [2], належить встановлення вимог до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу, в тому числі державної форми власності, що давно потребує удосконалення.

На жаль, науковий інтерес до досліджуваного питання не відзначається систематичністю, що, в свою чергу, впливає на рівень його вивчення. Все це обумовлює необхідність і доцільність нашого дослідження.

Метою цієї статті є аналіз результатів законопроектної роботи над новою редакцією Закону України «Про вищу освіту» у питанні регулювання вимог до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу державної форми власності.

На момент прийняття Президентом України Указу «Про заходи щодо забезпечення пріоритетного розвитку освіти в Україні» у Верховній Раді України було офіційно зареєстровано Проект Закону України «Про вищу освіту» (нова редакція) № 6194 від 16.03.2010 р. [3], ініціаторами якого стали народні депутати VI скликання (В. І. Полохало, С. А. Давимука, В. С. Курило).

Надалі результати своєї законопроектної роботи з цього питання реєстрували:

1) народний депутат України VI скликання Ю. Р. Мірошніченко — Проект

* Рекомендовано до друку кафедрою публічно-правових дисциплін Білоцерківського національного аграрного університету.

Закону України про вищу освіту № 7486 від 17.12.2010 р. [4];

2) народні депутати України VI скликання О. С. Єфремов, О. О. Зарубінський, С. В. Ківалов, О. С. Логвиненко, М. Г. Луцький, К. С. Самойлик, І. Ф. Шаров — Проект Закону України про вищу освіту № 7486-1 від 22.12.2010 р. [5];

3) Кабінет Міністрів України (М. Я. Азаров) — Проект Закону України про вищу освіту № 9655 від 28.12.2011 р. [6];

4) народні депутати України VI скликання А. П. Яценюк та Л. Ю. Орбець — Проект Закону України про вищу освіту № 9655-1 від 30.12.2011 р. [7];

5) народний депутат України VI скликання Ю. Р. Мірошниченко — Проект Закону України про вищу освіту № 9655-2 від 06.01.2012 р. [8].

Юридична доля усіх проектів Закону України «Про вищу освіту» (нова редакція) неоднакова. Так, один проект відхилено та знято з розгляду (останній етап проходження: в порядок денний не включено), два знято з розгляду (останній етап проходження: одержано заяву про відкликання), два опрацьовуються в комітеті (останній етап проходження: включено до порядку денного, надано для ознайомлення), розгляд одного відкладено (останній етап проходження: одержано заяву про відкликання).

Враховуючи це, на даний час перспектива набуття статусу спеціального закону в галузі вищої освіти належить тільки одному із двох законопроектів.

Враховуючи структурну та змістову подібність проектів № 6194, № 7486-1 та № 9655, ми вважаємо за доцільне проведення порівняльно-правового аналізу спочатку саме їх положень щодо вимог до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу один щодо одного та чинного Закону України «Про вищу освіту».

Позиція ініціаторів усіх перелічених вище проектів є спільною з багатьох питань, серед яких вимоги до кандидата на посаду керівника університету, академії, коледжу (III або IV рівня акредитації за чинним Законом України «Про вищу освіту»). До їх числа віднесено:

1) громадянство України;

2) вільне володіння та послуговування українською мовою (володіти українською мовою — Проект № 7486-1, вільно володіти українською мовою — Проект № 9655);

3) вчене звання професора;

4) науковий ступінь доктора філософії або доктора наук;

5) стаж науково-педагогічної діяльності не менше ніж десять років (стаж роботи на посадах науково-педагогічних працівників не менш як десять років — Проект № 9655).

При порівнянні цих вимог та вимог, що закріплені у ч. 1 ст. 39 чинного Закону України «Про вищу освіту» для кандидатів на посаду керівника вищого навчального закладу III або IV рівня акредитації стає очевидним, що кількісні показники вимог не змінюються, в той час, як у питанні якості зроблено спробу удосконалення. Так, на нашу думку, окремі з них мають уточнюючий характер, інші тавтологічні.

Ми вважаємо, що виокремлення стажу науково-педагогічної діяльності не менше ніж 10 (десять) років у самостійну вимогу до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу III або IV рівня акредитації не носить додаткового навантаження і є ніщо інше ніж тавтологія. Це пояснюється тим, що вже саме висунення такої вимоги як наявність вченого звання професора включає в себе вимогу щодо науково-педагогічної діяльності (роботи) та відповідного стажу її тривалості. В той самий час положеннями Закону України «Про вищу освіту» на даний час регулюється ситуація, за якої керівник вищого навчального закладу набуває досвіду управління після свого обрання. Негативність такого явища полягає в тому, що обсяги виконання повноважень та їх якість мають суттєву різницю у часі. Відтак доцільним, на нашу думку, є передбачення вимоги до кандидата стажу не науково-педагогічної діяльності, а управлінського досвіду.

Головне науково-експертне управління Верховної Ради України у висновках на проекти веде мову про завищення вимоги до такого типу навчального закла-

ду, як коледж, а разом із цим і до вимог, яким має відповідати його керівник [9].

Питання, яке регулюється на даний час ч. 2 ст. 39 Закону України «Про вищу освіту», а саме вимоги до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу I або II рівня акредитації, не залишилося і поза увагою суб'єктів законодавчої ініціативи.

Положеннями всіх трьох проектів дотримано практичної однотайності і в цьому питанні. Так, кандидат на посаду керівника професійного коледжу повинен:

- 1) бути громадянином України;
- 2) вільно володіти та послуговуватися українською мовою (вільно володіти українською мовою — Проект № 9655);
- 3) мати вищу освіту освітньо-кваліфікаційного рівня магістра;
- 4) мати відповідну підготовку;
- 5) мати стаж педагогічної роботи у вищих навчальних закладах відповідного типу не менше ніж п'ять років.

На нашу думку, невиправданим є загромодження тексту нормативно-правового акта. Так, суб'єкти законодавчої ініціативи пропонують до використання таку правову конструкцію, як «вільно володіти та послуговуватися українською мовою», замість існуючого «вільно володіти українською мовою». Великий тлумачний словник сучасної української мови [10] розкриває зміст слова «вільно» як «легко, без зусиль» (фізичних або розумових). А тому, на нашу думку, в коригуванні вказаної правової норми саме таким способом немає необхідності. Причина криється в тому, що поняття «володіти» і «послуговуватися» мають однакову змістову наповненість. Великий тлумачний словник сучасної української мови серед трактувань поняття «володіти» визначає такі: «уміння користуватися чим-небудь»; «добре знати що-небудь». Зміст же поняття «послуговуватися» розкривається як «використання чого-небудь із певною метою», «користування чимсь». Укладачі словника синонімів української мови [11] до синонімів поняття «послуговуватися» відносять «користуватися чим-небудь», «вживати що-небудь», «застосовувати що-небудь».

Сфера дії абз. 1 ч. 1 ст. 39 Закону України «Про вищу освіту» охоплює всі вищі навчальні заклади незалежно від їх

відомчого підпорядкування, але нормотворча позиція суб'єктів законодавчої ініціативи все більше відзначається поверненням уваги до необхідності розмежування вимог відповідно до профілю вищого навчального закладу.

Тому ще одним питанням, що стало предметом регулювання кожного із проаналізованих законопроектів, є положення, якими вирішується питання вимог до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу культури і мистецтв. Спільне бачення у регулюванні питання вимог до кандидатів на посаду керівника університету, академії, коледжу та професійного коледжу не знаходить свого місця щодо вищого навчального закладу культури і мистецтв.

У межах ст. 38 кожного із проектів вирішується питання вимог до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу культури і мистецтв. Частина 1 цієї статті є продубльованою у кожному із законопроектів. Згідно із нею кандидатом може бути особа, яка має почесні звання «Народний артист України», «Народний художник України», «Народний архітектор України» або «Заслужений діяч мистецтв України».

Крім цієї вимоги, Проектом № 6194 передбачено, що кандидат на посаду керівника також повинен мати вчене звання доцента та науковий ступінь доктора філософії.

Розробники ж Проекту № 7486-1 та Проекту № 9655 закріпили правову норму, згідно з якою вищезазначений перелік почесних звань та вчене звання професора і науковий ступінь доктора філософії або доктора наук носять один щодо одного взаємозамінний характер. На нашу думку, позиція розробників обох законопроектів є не зовсім коректною. Відповідно до ч. 3 ст. 59 Закону України «Про вищу освіту» як науковий ступінь, так і вчене звання є рівнем наукової кваліфікації, натомість пунктами 16 та 17 Положення про почесні звання України від 29.06.2001 р. № 476/2001 [12] передбачено, що для отримання відповідного почесного звання не встановлено вимоги наявності наукового ступеня чи вченого звання. Це і підтверджує те, що ці звання не можуть бути визнані то-

тожними і такими, що можуть бути взаємозамінними. Крім того, відповідно до положень Порядку присвоєння вченого звання професора і доцента, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27.12.2008 р. № 1149 [13], однією з умов присвоєння вченого звання професора або доцента діячам культури і мистецтв та фахівцям фізичної культури і спорту є наявність відповідного почесного звання. Отже, висунення такої вимоги, як наявність вченого звання і наукового ступеня, є необхідним.

Вартим уваги є те, що тільки положеннями Проекту № 7486-1 та Проекту № 9655 передбачено положення, згідно з яким кандидат на посаду керівника вищого навчального закладу культури і мистецтв має відповідати також вимогам, які висуваються до керівника університету, академії, коледжу.

Ще однією особливістю результатів законопроектної роботи, що аналізуються, є спроба вирішити питання вимог до кандидатів на посаду керівника вищого військового навчального закладу. В цьому питанні проект характеризується одностайністю. Вимоги до кандидата та особливості порядку призначення на посаду керівника вищого військового навчального закладу встановлюється центральним органом виконавчої влади, у підпорядкуванні якого перебуває вищий військовий навчальний заклад.

Ми переконані, що регулювання цього питання не на законодавчому рівні є недоцільним. Подібною є наступна ситуація, а саме бачення регулювання питання вимог до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу ініціаторами Проекту № 7486. Частиною 2 ст. 27 цього Проекту закріплено, що вимоги до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу, а також порядок його обрання, звільнення і строк заняття цієї посади визначаються статутом вищого навчального закладу. Така позиція суб'єктів законодавчої ініціативи не знайшла підтримки у Головному науково-експертному управлінні, яке у висновку на Проект № 7486 зазначило наступне: «Порядок обрання керівника вищого навчального закладу, на думку Управління, теж має визнача-

тися законом, а не статутом вищого навчального закладу (ч. 2 ст. 27)» [14].

Така сама ситуація склалася і з Проектом Закону України «Про вищу освіту» № 9655-2 від 06.01.2012 р., ч. 2 ст. 26 якого визначено, що вимоги до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу, а також порядок його обрання, звільнення і строк заняття цієї посади визначаються статутом вищого навчального закладу. Головне науково-експертне управління Верховної Ради України вкотре несхвально відреагувало на таку новелу: «Законопроектом передбачено, що «вимоги до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу, а також порядок його обрання, звільнення і строк заняття цієї посади визначаються статутом вищого навчального закладу» (ч. 2 ст. 26). Такий підхід убагається неприйнятним, оскільки поставить керівників вищих навчальних закладів у нерівні умови. При цьому слід звернути увагу й на те, що за змістом п. 3 ч. 2 ст. 25 керівник вищого навчального закладу обирається за конкурсом вищим колегіальним органом громадського самоврядування вищого навчального закладу. На думку Управління, усі питання щодо вимог до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу, порядок його обрання, звільнення та строк заняття цієї посади мають регулюватися законом, а не статутом вищого навчального закладу» [15].

На нашу думку, підхід розробника Проекту № 7486 щодо надання повної автономії вищому навчальному закладу при вирішенні цього питання не має доцільності. Такий спосіб визначення вимог, який діє на даний час, є цілком виправданим, оскільки їх закріплення у спеціальному законі сприяє наданню останнім універсального характеру і обов'язковості для всіх вищих навчальних закладів незалежно від їх підпорядкування. Відповідно до ч. 1 ст. 32 Закону України «Про вищу освіту» безпосереднє управління вищим навчальним закладом здійснює його керівник. Керівник вищого навчального закладу державної форми власності є особою, яка для виконання покладених на неї повноважень користується матеріальними та нема-

теріальними ресурсами, що мають відповідну форму власності. Отже, визначення вимог до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу саме на законодавчому, а не локальному рівні є гарантією досягнення мети, виконання головних завдань вищого навчального закладу та раціонального використання керівником наданих йому державою ресурсів.

Крім того, Проект № 9655-2 не містить положень, якими б регулювалися питання вимог до кандидатів на посаду керівника вищого навчального закладу культури і мистецтв та вищого військового навчального закладу. Законодавчий мінімум вимог до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу (без виокремлення вищого навчального закладу культури і мистецтв, та без розмежування за рівнем акредитації) міститься у ч. 2 ст. 43 Проекту Закону України «Про вищу освіту» № 9655-1. Так, керівник вищого навчального закладу повинен мати освітньо-науковий ступінь та вчене звання.

Варто зазначити, що це один із усього числа офіційно зареєстрованих Проектів Закону України «Про вищу освіту», яким не передбачено вимоги щодо громадянства, вільного володіння державною мовою. Ми дозволимо собі не погодитися з таким підходом суб'єктів законодавчої ініціативи. Абсолютизм розробників цього проекту, на нашу думку, є невиправданим, оскільки вищі навчальні заклади можуть бути різних форм власності, в тому числі державної, що, в свою чергу, обумовлює необхідність передбачення таких вимог. Питання ж вимог щодо кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу вирішене розробниками цього Проекту так: «Керівник (начальник) військового вищого навчального закладу призначається Міністром оборони України» (ч. 3 ст. 69). Головним науково-експертним управлінням Верховної Ради України зауважень до цього Проекту з цього питання не висунуто.

Отже, необхідність врегулювання питання вимог до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу державної форми саме на законодавчому рівні власності має на меті створення рівних умов для усіх майбутніх управ-

лінців вищим навчальним закладом. Тенденції, що нині панують у вищій школі, дають підстави вести мову про необхідність ґрунтовного перегляду кількісного та якісного складу вимог до кандидатів на посаду керівника вищого навчального закладу. Зрозумілим є те, що вимоги, які передбачені чинним Законом України «Про вищу освіту» та положеннями проаналізованих нами проектів Закону України «Про вищу освіту» (нова редакція), є рівноцінними у значенні допуску до участі у конкурсі, але рівень їх навантаження для кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу державної форми власності відповідного рівня акредитації є неоднаковим. Така ситуація, на нашу думку, є виправданою, адже враховується місце вищого навчального закладу в системі вищої освіти (наприклад університет та професійний коледж). У той самий час серед суб'єктів законодавчої ініціативи спостерігається тенденція до взаємозамінності вимог до кандидата чи й узагалі до мінімізації їх числа. Ми переконані, що такий підхід не завжди виправданий. На нашу думку, кожна з вимог, яка висувається до кандидата, має бути «відповідником» одного чи кількох повноважень, якими наділений керівник. Це, в свою чергу, має спростити і в той самий час сприяти ефективності практичної реалізації останніх. Ще одним питанням, яке потребує вирішення, є виокремлення вимог до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу культури і мистецтв та вищого військового навчального закладу. На нашу думку, в цьому немає необхідності, оскільки, перш за все, керівники таких закладів є науково-педагогічними (педагогічними) працівниками та й очолюють вони саме навчальний заклад.

З урахуванням цього ми пропонуємо внести такі зміни до Закону України «Про вищу освіту»:

абз. 1 ч. 1 ст. 39 викласти у такій редакції: «Кандидат на посаду керівника вищого навчального закладу III або IV рівня акредитації повинен бути громадянином України, вільно володіти державною мовою, мати вчене звання професора, науковий ступінь доктора або

кандидата наук, стаж на посаді керівника структурного підрозділу вищих навчальних закладів не менше ніж три роки»;

абз. 1 ч. 2 ст. 39 викласти у такій редакції: «Кандидат на посаду керівника вищого навчального закладу I або II рівня акредитації повинен бути громадянином України, вільно володіти державною мовою, мати вищу освіту, відповідну підготовку, стаж на посаді керівника

структурного підрозділу вищих навчальних закладів відповідного профілю не менше ніж три роки».

Враховуючи відсутність єдиного бачення вирішення проблеми суб'єктами законодавчої ініціативи, питання правового регулювання вимог до кандидата на посаду керівника вищого навчального закладу, в тому числі державної форми власності, не може бути вичерпане до кінця в межах цієї статті.

ПРИМІТКИ

1. Указ Президента України «Про заходи щодо забезпечення пріоритетного розвитку освіти в Україні» від 30.09.2010 р. № 926/2010 // Офіційний вісник України. — 2010. — № 75. — С. 9. — Ст. 2659. — Код акта 52894/2010.

2. Закон України «Про вищу освіту» від 17.01.2002 р. № 2984-III // Відомості Верховної Ради України. — 2002. — № 20. — Ст. 134.

3. Проект Закону України «Про вищу освіту» (нова редакція) № 6194 від 16.03.2010 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=37291.

4. Проект Закону України про вищу освіту № 7486 від 17.12.2010 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=39285.

5. Проект Закону України про вищу освіту № 7486-1 від 22.12.2010 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=39329.

6. Проект Закону України про вищу освіту № 9655 від 28.12.2011 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=42241.

7. Проект Закону України про вищу освіту № 9655-1 від 30.12.2011 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=42255.

8. Проект Закону України про вищу освіту № 9655-2 від 06.01.2012 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=42264.

9. Висновок Головного науково-експертного управління Верховної Ради України на Проект Закону України «Про вищу освіту» (нова редакція) № 6194 від 16.03.2010 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=37291, на Проект Закону України про вищу освіту № 7486-1 від 22.12.2010 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=39329, на Проект Закону України про вищу освіту № 9655 від 28.12.2011 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=42241.

10. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і гол. ред. В. Т. Бусел. — К. ; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2003. — 1440 с.

11. Словник синонімів української мови : у 2 т. / уклад. А. А. Бурячок, Г. М. Гнатюк [та ін.]. — К. : Наукова думка, 1999.

12. Положення про почесні звання України від 29.06.2001 р. № 476/2001 // Офіційний вісник України. — 2001. — № 27. — С. 10. — Ст. 1201. — Код акта 19333/2001.

13. Порядок присвоєння вченого звання професора і доцента, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27.12.2008 р. № 1149 // Офіційний вісник України. — 2009. — № 100. — С. 362. — Ст. 3339. — Код акта 45376/2008.

14. Висновок Головного науково-експертного управління Верховної Ради України на Проект Закону України про вищу освіту № 7486 від 17.12.2010 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=39285.

15. Висновок Головного науково-експертного управління Верховної Ради України на Проект Закону України «Про вищу освіту» № 9655-2 від 06.01.2012 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?id=&pf3511=42264.

Шемигон Татьяна. Перспективы законодательного регулирования требований к кандидату на должность руководителя высшего учебного заведения государственной формы собственности.

Статья посвящена изучению подходов субъектов законодательной инициативы в регулировании требований к кандидату на должность руководителя высшего учебного заведения государственной формы собственности. Определено число официально зарегистрированных в Верховной Раде Украины проектов Закона Украины «О высшем образовании» (новая редакция). Проанализированы количественные и качественные изменения, ими предложенные. Сделана попытка выявить преимущества введения норм, выявлены недостатки и пути их ликвидации.

Ключевые слова: субъект законодательной инициативы, отрасль высшего образования, требования к кандидату на должность, руководитель высшего учебного заведения государственной формы собственности, уменьшение объема полномочий, увеличение объема полномочий, количественные и качественные изменения.

Shemigon Tetiana. Perspectives of legislative regulation of requirements to the candidate on the post of the head of the higher educational institution of the state pattern of ownership.

Article is devoted studying of approaches of subjects of the legislative initiative in regulation of requirements to the candidate on a post of the head of a higher educational institution of the state pattern of ownership. The number officially registered in the Supreme Rada of Ukraine of bills of Ukraine «About higher education» (new edition) is defined. Quantitative and qualitative changes are analysed. Attempt to find out advantage from introduction of legal norms, lacks and their ways of the decision is made.

Key words: the subject of the legislative initiative, sector of the higher education, requirements to the candidate on a post the head of the state a higher educational institution, reduction of volume of powers, increase in volume of powers, quantitative and qualitative changes.